

ORZECZENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE]
z dnia [REDAKTOWANE]

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] w składzie:

Patrycja Szalkiewicz - Przewodniczący
Alicja Kujawa - Sędzia (spr.)
Ewa Krzysztoporska - Sędzia

[REDAKTOWANE]
Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Radzie Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE]

Na podstawie art. 70² ust. 1 w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2010r. Nr 10 poz. 65) po rozpoznaniu na rozprawie w dniu [REDAKTOWANE] sprawy przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANE] zam. w [REDAKTOWANE] wpisanego na listę radców prawnych w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] pod numerem [REDAKTOWANE] obwinionego o to:

1. że w dniu [REDAKTOWANE] r. w [REDAKTOWANE] będąc pełnomocnikiem [REDAKTOWANE] w sprawie z jego powództwa przeciwko [REDAKTOWANE], sporządził skargę kasacyjną od postanowienia Sądu [REDAKTOWANE] z dnia [REDAKTOWANE] r. sygn. akt [REDAKTOWANE], która to skarga kasacyjna została odrzucona postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia [REDAKTOWANE] sygn. akt [REDAKTOWANE] jako niespełniająca wymagań określonych w art. 398⁴ §1 pkt 1 i 3 kodeksu postępowania cywilnego, czym naruszył ustawowy obowiązek wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego oraz etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością

tj. o czyn z art. 64 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 3 ust.2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.10.2010r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

2. że w okresie od dnia [REDAKTOWANE] do dnia [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE] będąc radcą prawnym wizytowanym przez Zespół Wizytatorów Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] w związku z sygnalizacją Sądu Najwyższego z dnia [REDAKTOWANE] dotyczącą nieprawidłowego sporządzenia skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu [REDAKTOWANE] z dnia [REDAKTOWANE] sygn.akt [REDAKTOWANE], nie złożył wyjaśnień oraz nie przedłożył dokumentów na żądanie wizytatorów, czym dopuścił się naruszenia etycznego obowiązku stosowania się do uchwał organów samorządu radców prawnych, niezależnie od ich osobistej oceny, poprzez uchybienie obowiązkowi złożenia na żądanie wizytatorów, wyjaśnień, przedłożenia dokumentów i innych dowodów niezbędnych do prawidłowego przeprowadzenia wizytacji, określonego w §12 ust. 1 uchwały nr 112/VII/2010 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 30.01.2010r. Regulaminu zakresu i trybu działania oraz zasad wynagradzania wizytatorów

tj. o czyn z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 45 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.10.2010r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

o r z e k a:

1. uznaje Obwinionego radcę prawnego [REDACTED] za winnego popełnienia przewinienia dyscyplinarnego opisanego w pkt 1 tj. czynu z art. 64 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 3 ust.2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

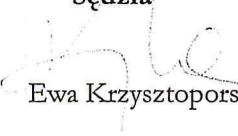
i wymierza za ten czyn karę upomnienia

2. uznaje Obwinionego radcę prawnego [REDACTED] za winnego popełnienia przewinienia dyscyplinarnego opisanego pkt 2 tj. czynu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 45 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

i wymierza za ten czyn karę upomnienia

3. obciąża Obwinionego radcę prawnego [REDACTED] kosztami postępowania w kwocie [REDACTED] (słownie: jeden [REDACTED]) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED]

Sędzia

Ewa Krzysztoporska

Przewodniczący

Patrycja Szalkiewicz

Sędzia

Alicja Kujawa

Uzasadnienie

Pismem z dnia [REDAKTOWANO] Rzecznik Dyscyplinarny przy Radzie Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANO] wniósł o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANO] zarzucając że w dniu [REDAKTOWANO] będąc pełnomocnikiem [REDAKTOWANO] w sprawie z jego powództwa przeciwko [REDAKTOWANO], sporządził skargę kasacyjną od postanowienia [REDAKTOWANO] sygn. akt [REDAKTOWANO], która to skarga kasacyjna została odrzucona postanowieniem Sądu [REDAKTOWANO] sygn. akt [REDAKTOWANO], jako niespełniająca wymagań określonych w art. 398⁴ §1 pkt 1 i 3 kodeksu postępowania cywilnego. Czynem tym radca prawny dopuścił się naruszenia etycznego obowiązków wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego oraz etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością tj. czynu z art. 64 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 3 ust.2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. We wniosku zarzucono również mecenasowi [REDAKTOWANO] że w okresie od dnia [REDAKTOWANO] do dnia [REDAKTOWANO] w [REDAKTOWANO] będąc radcą prawnym wizytowanym przez Zespół Wizytatorów Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANO] w związku z sygnalizacją Sądu [REDAKTOWANO] z dnia [REDAKTOWANO] dotyczącą nieprawidłowego sporządzenia skargi kasacyjnej od postanowienia [REDAKTOWANO] w [REDAKTOWANO] dnia [REDAKTOWANO] sygn.akt [REDAKTOWANO] nie złożył wyjaśnień oraz nie przedłożył dokumentów na żądanie wizytatorów, czym dopuścił się naruszenia etycznego obowiązku stosowania się do uchwał organów samorządu radców prawnych, niezależnie od ich osobistej oceny, poprzez uchybienie obowiązkowi złożenia na żądanie wizytatorów, wyjaśnień, przedłożenia dokumentów i innych dowodów niezbędnych do prawidłowego przeprowadzenia wizytacji, określonego w §12 ust. 1 uchwały nr 112/VII/2010 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 30.01.2010r. Regulaminu zakresu i trybu działania oraz zasad wynagradzania wizytatorów tj. czynu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 45 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Rzecznik Dyscyplinarny wskazał we wniosku, iż pismem z dnia [REDAKTOWANO] dziekan Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANO] przekazała Rzecznikowi Dyscyplinarnemu zawiadomienie Sądu Najwyższego z dnia [REDAKTOWANO] dotyczące dorzucenia skargi kasacyjnej wniesionej przez radcę prawnego [REDAKTOWANO] wraz z aktami postępowania wizytacyjnego nr [REDAKTOWANO] z wnioskiem wszczęcie postępowania dyscyplinarnego Postanowieniem z dn. [REDAKTOWANO] zostało wszczęte dochodzenie w sprawie o czynu z art. 64 ust.1 pkt 1 w związku z art. 3 ust. 2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 i art. 45 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Przesłuchany w charakterze obwinionego [REDAKTOWANO] oświadczył, że przyznaje się do popełnienia pierwszego z zarzucanych mu czynów i oświadczył że ewidentnie sporządził skargę kasacyjną bez zachowania wymogów formalnych. Wskazał przy tym, że będąc przekonany o nie zasadności wnoszenia skargi kasacyjnej uległ silnym i natarczywym prośbom klienta oraz że na bazie przygotowane przez klienta skargi, w której dokonał przeróbek, sporządził i wniósł skargę kasacyjną do Sądu Najwyższego. Wskazał przy tym, że nie było już czasu żeby klient szukał nowego pełnomocnika, gdyż upływał termin do wniesienia skargi kasacyjnej. Obwiniony nie przyznał się natomiast do popełnienia czynu w zakresie zarzutu drugiego przedstawionego przez Rzecznika. Wyjaśnił że nie posiadał dokumentacji w sprawie sporządzenia przedmiotowej skargi kasacyjnej, miał trudność ze skontaktowaniem się z klientem w celu uzyskania tej dokumentacji a wszelkie informacje w tej sprawie przedstawił wizytatorowi mecenas [REDAKTOWANO]. Obwiniony wyjaśnił, że nie miał interesu w tym, aby przeszkadzać

wizytatorom w wypełnianiu ich obowiązków, że nie przekazał dokumentacji tylko ze względu na fakt ich nie posiadania, i że jest mu przykro że uznano, że celowo unikał kontaktu z wizytatorami. Podniósł że zobowiązywał się wizytatorom do przekazani dokumentów, ale nie zobowiązywał się, że udzieli w tej sprawie wyjaśnień. Oświadczył nadto, że nie miał zamiaru lekceważyć wizytatorów, których przeprosił, a cała sytuacja wynikła z natłoku pracy, zadań i terminów.

W ocenie Rzecznika Dyscyplinarnego obwiniony sporządzając i wnosząc skargę kasacyjną, która nie spełniała wymogów ustawowych i podlegała odrzuceniu dopuścił się naruszenia wyrażonego w art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych obowiązku polegającego na zawinionym i nienależytym wykonywaniem zawodu radcy prawnego poprzez naruszenie wyrażonego w art. 3 ust. 2 ustawy oraz naruszenia art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego wyrażonego w art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radców Prawnych wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo o z należytą starannością. Nadto w ocenie Rzecznika obwiniony niewykonania obowiązku nałożonego na radcę w uchwale nr 112/VII/2010 KRRP z dnia 30.01.2010r. polegającego na złożeniu na żądanie wizytatorów, wyjaśnień i przedłożenia dokumentów nie zbędnych do prawidłowego prowadzenia wizytacji dopuścił się naruszenia art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach Prawnych polegającego na dokonaniu czynu sprzecznego z zasadami etyki radcy prawnego poprzez naruszenie wyrażonego w art. 45 ust. 2 Kodeksu Etyki Radców Prawnych obowiązku stosowania się do uchwał organów samorządu radców prawnych, niezależnie od och osobistej oceny.

Na rozprawie w dniu [REDAKT] Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego odczytał wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i podtrzymał wniosek o ukaranie radcy prawnego. Obwiniony radca prawny [REDAKT] złożył obszerne wyjaśnienia, w których przyznał się do popełnienia czynu opisanego w punkcie 1 wniosku Rzecznika i nie przyznał się do czynu opisanego w punkcie 2 tego wniosku. W toku postępowania dowodowego Obwiniony radca prawny wskazał, że nie przypomina sobie, by otrzymał pierwsze wezwanie wizytatora i wskazał, że zmienił adres kancelarii z ulicy [REDAKT] na ul. [REDAKT]. Na dowód czego do akt postępowania złożył wypis z listy radców prawnych z dnia [REDAKT], wniosek o zmianę siedziby kancelarii z dnia [REDAKT] i wypis z listy radców pranych z dnia [REDAKT]. Oświadczył przy tym, że mieszka i prowadzi kancelarię przy ul. [REDAKT] zaś przy ul. [REDAKT] mieszka [REDAKT].

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu [REDAKT] radca prawny [REDAKT], będąc pełnomocnikiem [REDAKT] w sprawie z jego powództwa przeciwko [REDAKT] w [REDAKT] sporządził i wniósł do Sadu Najwyższego skargę kasacyjną od postanowienia [REDAKT] w [REDAKT], sygn. akt [REDAKT] oddalającego zażalenie na po stanowienie S [REDAKT] z dnia [REDAKT] ygn. akt [REDAKT] w przedmiocie odrzucenia pozwu. Postanowieniem z dnia [REDAKT] sygn. akt [REDAKT] Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę [REDAKT] tytule zwrotu kosztów postępowania. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia stwierdził, że skarga kasacyjna nie spełnia wymagań przepisów kodeksu postępowania i z tych względów skargę kasacyjną odrzucił. Wskazał, że zgodnie z art. 398§ 1 pkt 1 i 3 skarga kasacyjna powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części oraz wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu

żądanego uchylenia i zmiany. Sąd Najwyższy wskazał, że powyższe wymagania stanowią konstrukcyjne elementy skargi kasacyjnej, a skarżący musi jasno i jednoznacznie wskazać, czy zaskarża orzeczenie w całości czy w części, a jeżeli w części, to jaką część orzeczenia obejmuje skargą kasacyjną i w zgodzie z podanym zakresem zaskarżenia winien sformułować wniosek kasacyjny o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia w części, która odpowiada wskazanej części ponieważ decyduje o przedmiocie rozpoznania skargi kasacyjnej przez Sąd Najwyższy, który nie może uchylić ani zmienić niezaskarżonej części orzeczenia Sądu drugiej instancji, nawet jeśli zapadło no z pogwałceniem istotnych przepisów postępowania.

Dowód: skarga kasacyjna [REDAKT] (k.18-20)

Postanowienie Sądu najwyższego z dnia [REDAKT] (k. 17-17v)

Pismem z dnia [REDAKT] Przewodniczący [REDAKT] Sądu Najwyższego na podstawie art. 398⁶§3 kpc poinformował Krajową Radę Radców Prawnych, że skarga kasacyjna została przez Sąd Najwyższy odrzucona z powodu niespełnienia wymagań przewidzianych w art. 398⁶§3 kpc. Pismem z dnia [REDAKT]. KRRP przekazała sygnalizację Sądu Najwyższego do OIRP w [REDAKT]. W sygnalizacji Sądu Najwyższego wskazano jedynie datę wydania i sygnaturę akt skarżonego orzeczenia, datę i sygnaturę akt postanowienia Sądu Najwyższego o odrzuceniu skargi oraz okoliczność, że autorem skargi był radca prawny [REDAKT]. W dniu [REDAKT] Dziekan Rady OIRP w [REDAKT] polecił Zespołowi Wizytatorów OIRP [REDAKT] przeprowadzenie wizytacji w związku z sygnalizacją Sądu Najwyższego. Zespół Wizytatorów w osobach [REDAKT] pismem z dnia [REDAKT] poinformował [REDAKT] o otrzymanym poleceniu przeprowadzenia wizytacji w związku z sygnalizacją Sądu Najwyższego i poprosił o ustosunkowanie się do niej w terminie 14 dni, poprzez nadesłanie wyjaśnień wraz ze stosowną dokumentacją. Pismo z dnia [REDAKT] skierowane zostało na adres zamieszkania obwinionego przy ul. [REDAKT] listem poleconym bez poświadczenia odbioru.

Dowód: pismo Przewodniczącego [REDAKT] z dnia [REDAKT] (k.44)

Pismo KRRP z dnia [REDAKT] (k.43)

Pismo z dnia [REDAKT] wraz z dowodem nadania korespondencji (k. 40-41)

W związku z brakiem reakcji obwinionego, Zespół Wizytatorów pismem nadanym w dniu [REDAKT] ponownie zwrócił się do niego o przedstawienie swojego stanowiska oraz o przedłożenie odpisu postanowienia Sądu Najwyższego o odrzuceniu skargi kasacyjnej wraz z uzasadnieniem w terminie 7 dni. Pismo to zostało skierowane na adres kancelarii obwinionego przy ul. [REDAKT] wraz potwierdzeniem odbioru korespondencji. Zostało odebrane przez żonę obwinionego w dniu [REDAKT]

Dowód: pismo z dnia [REDAKT] wraz potwierdzeniem odbioru korespondencji (k.38-39)

Po upływie terminu Wizytator [REDAKT] w dniu [REDAKT] odbyła rozmowę telefoniczną z [REDAKT] w sprawie złożenia przez niego wyjaśnień i przedłożenia dokumentacji. Obwiniony poinformował, że wszystkie dokumenty związane ze skargą kasacyjną przekazał klientowi i nie jest w posiadaniu żadnych kopii, a ponieważ od dnia [REDAKT] do [REDAKT] przebywa na urlopie, wnosi o przedłożenie terminu do udzielenia wyjaśnień i przedłożenia dokumentów. Oświadczył, że ma problemy z kontaktem z klientem ponieważ [REDAKT] przebywa za granicą. Jak tylko się z nim skontaktuje i uzyska jakiegokolwiek dokumenty związane ze sprawą, skontaktuje się z Wizytatorami.

Dowód: notatka z rozmowy telefonicznej z dnia [REDAKT]

Zeznania świadka [REDAKTOWANE] (k. 65-66, k.107)

Wyjaśnienia obwinionego (k. 73, k. 99-100)

W piśmie z dnia [REDAKTOWANE] obwiniony poinformował Zespół Wizytatorów, że skarga kasacyjna została wniesiona na usilne prośby mandanta i mimo zgłaszanych mu istotnych wątpliwości co do sensu i zasadności jej sporządzenia, wysłał tak sporządzoną skargę kasacyjną. Jednocześnie wyjaśnił, że zwłoka w złożeniu wyjaśnień jest następstwem utrudnionego kontaktu z klientem, któremu przekazał całość dokumentacji. Nadto, do przedmiotowego pisma obwiniony przedłożył odpis skargi kasacyjnej z dnia [REDAKTOWANE] od wyroku Sądu [REDAKTOWANE] z dnia [REDAKTOWANE] sygn. akt [REDAKTOWANE] oraz odpis postanowienia Sądu Najwyższego z dnia [REDAKTOWANE] sygn. akt [REDAKTOWANE] o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Przedłożone dokumenty nie dotyczyły zakresu postępowania wizytacyjnego, bowiem pomimo tożsamości stron postępowania sądowego, dotyczyły zupełnie innej sprawy.

W dniu [REDAKTOWANE] ponownie przeprowadziła rozmowę telefoniczną z [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] podczas której poinformowała go o istniejących rozbieżnościach pomiędzy sygnaturami spraw oraz datami orzeczeń. Poprosiła jednocześnie obwinionego o pilne wyjaśnienie sprawy i przesłanie właściwych dokumentów.

W dniu [REDAKTOWANE] wobec beczynności obwinionego, wysłała mu pisemnie ponaglenie za pośrednictwem poczty elektronicznej wskazując, że pilnie czeka na odpowiedź ponieważ termin wizytacji został przekroczony. Obwiniony na powyższe ponaglenie nie zareagował.

W związku z powyższym Zespół Wizytatorów, pismem z dnia [REDAKTOWANE] zwrócił się do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przesłanie kopii skargi kasacyjnej i postanowienia o jej odrzuceniu w sprawie będącej przedmiotem sygnalizacji. Po otrzymaniu dokumentów Zespół Wizytatorów sporządził sprawozdanie z wizytacji w którym stwierdził, że [REDAKTOWANE] naruszył zasady etyki radcy prawnego oraz przepisy ustawy o radcach Prawnych w zakresie prawidłowego wykonywania zawodu i obowiązków samorządowych. Uznał, że skarga kasacyjna została sporządzona z naruszeniem przepisów kpc wskazanych przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia o odrzuceniu skargi kasacyjnej. W konkluzji sprawozdania Zespół Wizytatorów stwierdził również, że [REDAKTOWANE] swoim postępowaniem w trakcie wizytacji, poprzez nienadesłanie wyjaśnień w zakresie rozbieżnych sentencji, dat i sygnatur orzeczeń Sądu Najwyższego, analizowanych w związku z sygnalizacją, nie współpracował i utrudnił zakończenie wizytacji, czym naruszył etyki radcy prawnego.

Dowód: pismo obwinionego z dnia [REDAKTOWANE] wraz z załącznikami (k. 24-29v)

notatka z rozmowy telefonicznej z dnia [REDAKTOWANE] (k. 23v)

treść maila [REDAKTOWANE] z dnia [REDAKTOWANE] (k. 23)

zeznania świadka [REDAKTOWANE] (k.65-66, k.107)

pismo Zespołu Wizytatorów z dnia [REDAKTOWANE] (k. 21)

pismo [REDAKTOWANE] Sądu Najwyższego z dnia [REDAKTOWANE] wraz z załącznikami (k. 9-13)

sprawozdanie Zespołu Wizytatorów z dnia [REDAKTOWANE] (k.7-8v)

pismo Obwinionego z dnia [REDAKTOWANE] wraz z potwierdzeniem odbioru (k.5-6)

Dzian Rady OIRP w [REDAKTOWANE] przekazała sprawę Rzecznikowi Dyscyplinarnemu oraz zawiadomiła Sekretarza KRRP oraz [REDAKTOWANE] Sądu Najwyższego, iż wobec negatywnej oceny działania [REDAKTOWANE] dokonanej przez Zespół Wizytatorów, sprawa została skierowana do Rzecznika Dyscyplinarnego.

Dowód: pismo do KRRP z dnia [REDAKTOWANE] (k.4)

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] zważył co następuje:

Na podstawie art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych radca prawny i aplikant radcowski podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej:

- 1) za zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego;
- 2) za czyny sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim lub z zasadami etyki radcy prawnego

Zgodnie z art. 6 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, radca prawny obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością. Nadto zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych, radca prawny wykonuje zawód ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego. Jednocześnie na podstawie art. 45 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, radca prawny ma obowiązek stosować się do uchwał organów samorządu radców prawnych, niezależnie od ich osobistej oceny. Zgodnie z brzmieniem §12 ust. 1 uchwały nr 112/VII/2010 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 30.01.2010r. stanowiącej regulamin zakresu i trybu działania oraz zasad wynagradzania wizytatorów, w toku postępowania wizytowany radca prawny jest obowiązany, na żądanie wizytatorów, złożyć wyjaśnienia oraz przedłożyć dokumenty i inne dowody niezbędne do prawidłowego przeprowadzenia wizytacji.

Okoliczności faktyczne ustalone w postępowaniu dowodzą, że obwiniony naruszył oba te obowiązki poprzez sporządzenie skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu [REDAKTOWANE] z dnia [REDAKTOWANE] sygn. akt [REDAKTOWANE], która to skarga została odrzucona postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia [REDAKTOWANE], sygn. akt [REDAKTOWANE] jako niespełniająca wymagań określonych w art. 398⁴ §1 pkt 1 i 3 kodeksu postępowania cywilnego. A także poprzez uchybienie obowiązkowi złożenia na żądanie wizytatorów, wyjaśnień oraz przedłożenia dokumentów i innych dowodów niezbędnych do prawidłowego przeprowadzenia wizytacji.

Sąd po przeprowadzeniu postępowania dowodowego ponad wszelką wątpliwość ustalił, że obwiniony [REDAKTOWANE] sporządził skargę kasacyjną z uchybieniem przepisów postępowania cywilnego. Zgodnie bowiem z art. 398⁶ § 1 kpc skarga kasacyjna powinna zawierać:

1. oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem czy jest ono zaskarżone w całości czy w części
2. przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie
3. wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia i zmiany.

W myśl art. 398⁶ § 2,3 i 4 kpc sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym skargę kasacyjną niespełniającą wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 kpc, a Sąd Najwyższy odrzuca skargę kasacyjną, która podlegała odrzuceniu przez sąd drugiej instancji. Natomiast na podstawie art. 398⁶ § 4 kpc o odrzuceniu skargi kasacyjnej niespełniającej wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 kpc sąd drugiej instancji albo Sąd Najwyższy zawiadamia właściwy organ samorządu zawodowego, do którego należy pełnomocnik. Skarga kasacyjna złożona przez obwinionego [REDAKTOWANE] nie wskazywała czy postanowienie [REDAKTOWANE] jest

zaskarżane w całości czy w części oraz nie zawierała zgodnego z podanym zakresem zaskarżenia wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę postanowienia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylania i zmiany. Wobec powyższego skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu, a na Sądzie Najwyższym spoczywał obowiązek powiadomienia o tym fakcie organu samorządu radców prawnych.

Obwiniony nie kwestionował powyższych okoliczności i przyznał się do zarzucanego mu czynu. Na swoje usprawiedliwienie wskazywał na usilne prośby i naciski ze strony klienta co do konieczności złożenia skargi kasacyjnej. W tym miejscu Sąd dyscyplinarny wskazuje, iż radca prawny wykonując swój zawód ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego nie jest związany poleceniem co do treści opinii prawnej, a także prowadzi samodzielnie sprawy przed organami orzekającymi, dbając o należyte wykorzystanie przewidzianych przez prawo środków dla ochrony uzasadnionych interesów jednostki organizacyjnej. Te uprawnienia i swoiste gwarancje niezależności przy wykonywaniu zawodu radcy prawnego powodują, że to radca prawny, a nie klient decyduje o merytorycznych przesłankach stanowiska prawnego reprezentowanego w pismach procesowych składanych przez radcę prawnego. Radca prawny będąc przekonany o niezasadności składania określonego środka zaskarżenia nie może na życzenie klienta prezentować odmiennego stanowiska prawnego.

Takie zachowanie Obwinionego w przedstawionym stanie faktycznym jest niedopuszczalne w świetle obowiązku wykonywania czynności zawodowych rzetelnie, uczciwie i z należyłą starannością.

W przedmiocie drugiego zarzutu, Sąd dyscyplinarny po przeprowadzeniu postępowania dowodowego ustalił również, że obwiniony ██████████ dopuścił się naruszenia etycznego obowiązku stosowania się do uchwał organów samorządu radców prawnych niezależnie od ich osobistej oceny, poprzez uchybienie obowiązkowi złożenia, na żądanie wizytatorów, wyjaśnień oraz przedłożenia dokumentów i innych dowodów niezbędnych do prawidłowego przeprowadzenia wizytacji.

Postępowanie wizytacyjne, któremu podlegał obwiniony w związku z sygnalizacją Sądu Najwyższego, uregulowane jest w uchwale nr 112/VII/2010 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 30.01.2010r. która to ustaliła Regulamin zakresu i tryb działania o raz zasady wynagradzania wizytatorów. Zgodnie z §12 ust. 1 uchwały w toku postępowania wizytacyjnego wizytowany radca prawny jest obowiązany, na żądanie wizytatorów, złożyć wyjaśnienia oraz przedłożyć dokumenty i inne dowody niezbędne do prawidłowego przeprowadzenia wizytacji.

Zgodnie bowiem z art. 45 ust. 2 KERP radca prawny obowiązany jest stosować się do uchwał organów samorządu radców prawnych, niezależnie od ich osobistej oceny. W związku z powyższym na wezwanie Zespołu Wizytatorów winien był w terminie wskazanym w wezwaniu udostępnić wizytatorom żądane dokumenty i złożyć wyjaśnienia w sprawie. W toku postępowania wyjaśniającego Zespół Wizytatorów dwukrotnie dokonywał wezwania radcy prawnego do przedłożenia stosownej dokumentacji i złożenia wyjaśnień oraz dwukrotnie wizytatorzy kontaktowali się z nim telefonicznie uzyskując zapewnienie, że po skontaktowaniu się z klientem taką dokumentację obwiniony przekaze. Jednakże po upływie wyznaczonych terminów i braku reakcji ze strony obwinionego, a także po przedłożeniu ostatecznie dokumentów dotyczących innej sprawy, Zespół Wizytatorów zmuszony był wystąpić do Sądu Najwyższego o przesłanie stosownej dokumentacji w celu zakończenia postępowania wizytacyjnego.

W toku prowadzonego postępowania dowodowego, Obwiniony próbował wykazać, iż nie otrzymał pierwszego pisma z dnia ██████████ w którym to Zespół Wizytatorów wzywał go do przedstawienia

stosownej dokumentacji, zaś w odpowiedzi na pismo z dnia [REDAKTOWANO] przedłożył dokumenty dotyczące prowadzonego postępowania.

Postępowanie dowodowe przeprowadzone przed Sądem nie potwierdziło twierdzeń Obwinionego. Przede wszystkim należy wskazać, że wezwanie Zespołu Wizytatorów z dnia [REDAKTOWANO] zostało przesłane na adres przy ul. [REDAKTOWANO] który nie był adresem prowadzonej kancelarii. Jednakże Sąd uznał, że korespondencja z dnia [REDAKTOWANO] została odebrana przez osobę upoważnioną do odbioru korespondencji, gdyż w mieszkaniu przy ul. [REDAKTOWANO] mieszka [REDAKTOWANO] zaś przesyłka zawierająca wezwanie nie wróciła do nadawcy. Wprawdzie Obwiniony zmienił siedzibę prowadzonej Kancelarii z ul. [REDAKTOWANO] na ul. [REDAKTOWANO] nie mniej adres przy ul. [REDAKTOWANO] nadal w rejestrze radców prawnych wykazywał jako miejsce zamieszkania. Dodatkowo wskazać należy, że udzielając odpowiedzi po kolejnym wezwaniu z dnia [REDAKTOWANO] Obwiniony powołał się na wezwanie z dnia [REDAKTOWANO] co ostatecznie przekonało Sąd o tym, że o prowadzonym postępowaniu wizytacyjnym w stosunku do jego osoby i w przedmiocie odrzucenia skargi kasacyjnej Obwiniony uzyskał wiedzę otrzymując pierwsze wezwanie do ustosunkowania się do skargi.

Nadto wskazać należy, że brak wyjaśnień stanowiska i jakiegokolwiek aktywności Obwinionego zmusił wizytatorów do skierowania wniosku do Sądu Najwyższego o udostępnienie dokumentów, co więcej Wizytatorzy zmuszeni byli uzasadniać wniosek o udostępnienie kserokopii tych dokumentów brakiem reakcji ze strony Obwinionego. Sąd zauważa, że pomimo braku posiadania akt sprawy i braku kontaktu z klientem, to Obwiniony winien był podjąć działania w celu ich uzyskania. Jednakże w świetle zebranego materiału dowodowego Obwiniony ani razu nie wykazał inicjatywy w celu uzyskania dokumentów w sprawie, co więcej nie przedłożył stosownych wyjaśnień Zespołowi Wizytatorów.

W toku postępowania dowodowego wprawdzie radca prawny przeprosił wizytatorów za swoje zachowanie i oświadczył, że jego zamiarem nie było utrudnić postępowanie wizytacyjne, nie mniej nie przyznał się do zarzucanego mu czynu oświadczając, iż przez całe postępowanie wizytacyjne podejmował działania zmierzające do jak najszybszego uzyskania stosownej dokumentacji od klienta jak również oświadczył, że nie zobowiązywał się do złożenia wyjaśnień, a jedynie oświadczył, że jak tylko mu się uda skontaktować się klientem niezwłocznie przekaze stosowne dokumenty.

Sąd podkreśla przy tym, iż przedmiotem niniejszego postępowania dyscyplinarnego jest ocena zachowania radcy prawnego w zakresie konkretnego zarzutu. Wszystkie argumenty przedstawione przez Obwinionego w toku postępowania przygotowawczego oraz dowodowego wskazujące na brak winy w niezłożeniu wyjaśnień i stosownych dokumentów poprzez fakt że nie był w ich posiadaniu, jak również poprzez brak możliwości skontaktowania się z klientem w tej sprawie, nie znalazły potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym. Sąd uznał że swoją postawą w toku postępowania wizytacyjnego Obwiniony doprowadził do przewlekłości postępowania, nie wykonał obowiązku złożenia wyjaśnień ani nie przedłożył dokumentów i dowodów niezbędnych do prawidłowego przeprowadzenia wizytacji, co więcej obowiązek ten delegował na samych wizytatorów.

Takie zachowanie Obwinionego w przedstawionym stanie faktycznym jest niedopuszczalne w świetle obowiązku złożenia na żądanie wizytatorów wyjaśnień oraz przedłożenia dokumentów i innych dowodów niezbędnych do prawidłowego przeprowadzenia wizytacji, a w konsekwencji obowiązków wykonywania uchwał organów samorządu radców prawnych, niezależnie od ich osobistej oceny.

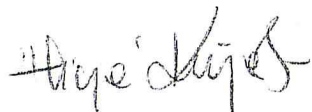
Sąd uzasadnia wysokość wymierzonej Obwinionemu kary za zarzucany czyn opisany w punkcie pierwszym tym, że Obwiniony nie kwestionował jego popełnienia a same okoliczności jego popełnienia były bezsporne i oparte na dokumentach znajdujących się w sprawie.

Natomiast Sąd nie znalazł okoliczności w świetle całego materiału dowodowego, które pozwalały uznać Obwinionego za niewinnego zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie drugim. Sąd wymierzając karę upomnienia wziął pod uwagę, że w toku całego postępowania dyscyplinarnego Obwiniony przeprosił Zespół Wizytatorów za swój czyn. Sąd zastosował przy wymierzaniu kary za w/w przewinienie karę adekwatną do czynu.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 1 i 2 ustawy o radcach prawnych uwzględniając nakład pracy, wydatki rzeczowe, dietę Sądu oraz Rzecznika dyscyplinarnego w toku postępowania przygotowawczego oraz orzeczoną karę.

Od niniejszego orzeczenia przysługuje stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w [REDAKTED] za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w [REDAKTED] w terminie 14 dni od daty doręczenia odpisu orzeczenia.

Sędzia OSD

Przewodnicząca OSD

Sędzia OSD

